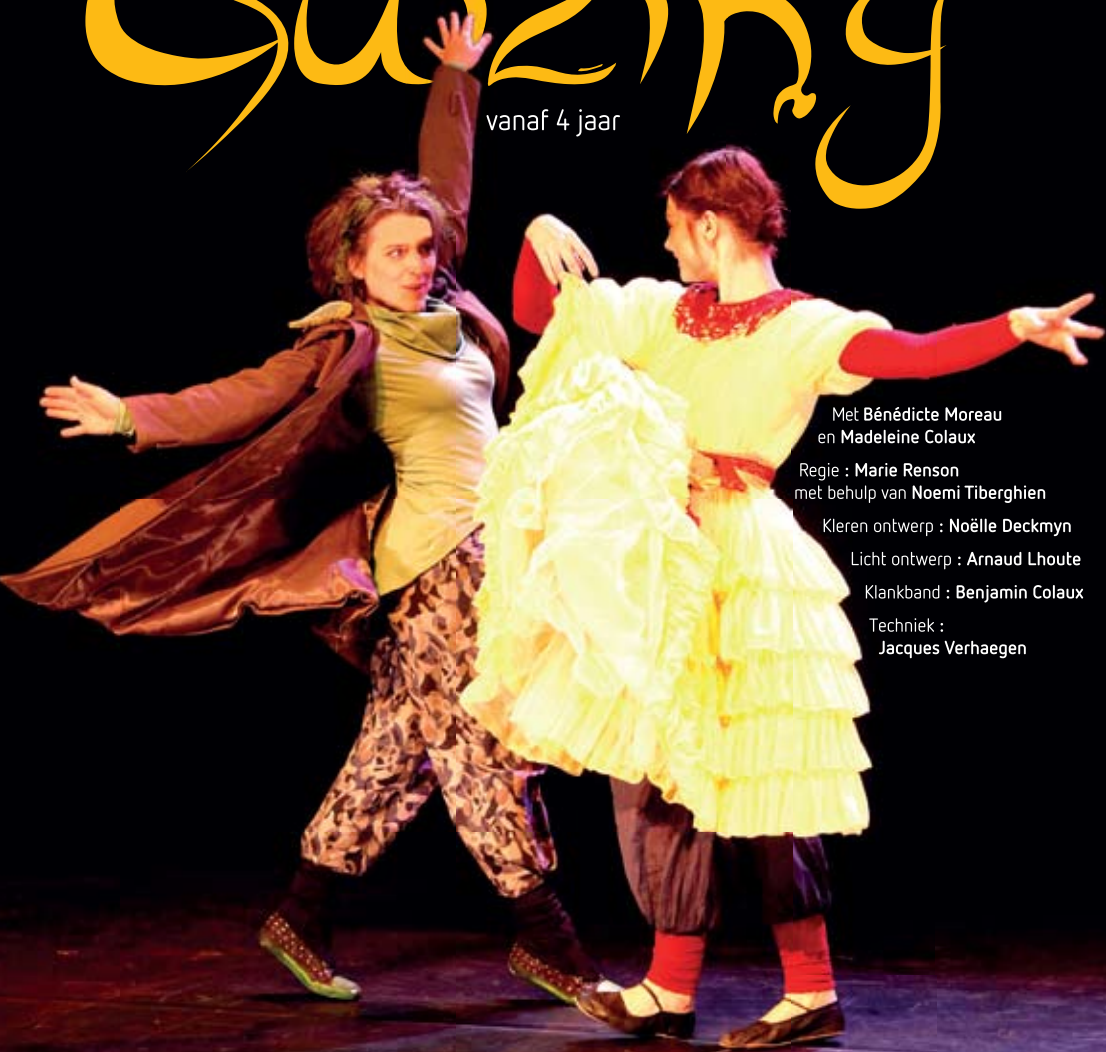

Theater Oz

stelt voor

Guzizing

vanaf 4 jaar

Met Bénédicte Moreau
en Madeleine Colaux

Regie : Marie Renson
met behulp van Noëmi Tiberghien

Kleren ontwerp : Noëlle Deckmyn

Licht ontwerp : Arnaud Lhoute

Klankband : Benjamin Colaux

Techniek :
Jacques Verhaegen

Contact voor Vlaanderen : Theaterimpresariaat XL & Lapinne - T : +32 (0)9/281 10 05 - www.xlp.be

www.oz-asbl.be

Het onderwerp

Hoe kan men een eigen plaats maken midden het lawaai? Wanneer zowel de buitengeluiden als het geruis van die afkammende stemmetjes binnen je hoofd zijn niet te kalmeren.

Door in zijn eigen bel te kruipen, en daarbinnen de stilte temmen om verder terug te leren luisteren naar zichzelf, naar het geluid van de wereld, en dan durven zichzelf laten horen.

In de stilte: hartkloppen, pulsaties vanuit welke het spel, de beweging en de dans ontstaan, en de zang, die zachte menselijke muziek die banden tussen de wezens weeft, ons verhaal vertelt, toegang geeft tot aan een vrijheidsruimte.

Een show voor iedereen vanaf 4 jaar.

“Kwetsbaar kind als van fijn porselein gemaakt, ze wordt door de chaos van de wereld versteend, bij contact ermee wordt ze verbrijzeld. Alleen de stilte biedt ze toevlucht aan, daar trekt ze zich kouwelijk in. Bij uitnodiging van haar engel temt ze geleidelijk aan de bulderende onrust rondom. Op de tippen waagt ze zich aan om noot per noot har eigen geheime melodie te componeren. Die melodie wordt een ruim en gul gezang, dat ze zonder voorbehoud registreert bij de wereld partituren.”

Geneviève Massart

Onze ploeg

Uitvoering en zang	Madeleine Colaux & Bénédicte Moreau
Regie	Marie Renson met behulp van Noemi Tiberghien
Externe blik en advies . .	Florence Laloy, Denise Yerlès, Zosia Lodomirzka
Kleren ontwerp	Noëlle Deckmyn
Klankband	Benjamin Colaux
Licht ontwerp	Arnaud Lhoute
Techniek	Jacques Verhaegen
Foto's	Fabrice Mertens
Grafiek	Hubert de Jamblinne

Met de steun van

de culturele centra van Wanze, Verviers, het Arrondissement van Hoi, Ciney, Nassogne, Eghezée, Etterbeek (Espace Senghor), Engis, Hasselt, Espace Colombar, met behulp van Fédération Wallonie-Bruxelles.

Met behulp van

Fédération Wallonie-Bruxelles.

Bedankt aan

Benoît Escarmelle voor de kleine gele jurk van 'Da Capo' die nu een nieuw leven gekregen heeft!

Bénédicte Moreau

Meervoudige kunstenaar en danspedagoog,
ze danst en zingt, acteert, scheidt en bouwt, animeert, of soms nog alles tesamen!

Bij verschillende toneelgezelschappen voornamelijk naar jong publiek gericht bedenkt en vertolkt ze stukken waar kunstvakken door elkaar vermengd worden: dan en grafiekin 'Met een lijn op wandel' (Iota, 1999), stem en weefsel in 'Pataquès' (Iota, 2002), en muzikaal beeldend toneel bij Théâtre Oz met 'Fenêtres' (2009), 'Au pied du mur' (2013), en 'Guizing' (2015) dat de stem centraal plaatst.

Ze doet ook veel aan improvisatie, zowel muzikaal als in dans. Ze richt zich ook naar de peuters en de baby's met het opmaken van zintuiglijke installaties ('snoezelen' parkoers) en het aanbieden van interactieve performances in de kribbe of andere plaatsen, met veel aandacht voor de gevoelige waarneming, met BabyLab Bazaar Collectief.

Af en toe doe ze ook aan decor ontwerp ('L'homme qui plantait des arbres' (2013), Jamais de visite asbl) of helpt ze bij ('De drie poten cirkus' van théâtre Oz).

In Brussel geeft ze danslessen in verschillende muziekcademies, en de rest van haar tijd (die niet te onderschatten is) besteedt ze aan muzikale activiteiten: Fanfare Babelouze, vocale ensembles Kairos en Ik zeg Adieu, oude muziek ensemble Musica Fura...

Juist om dit plezier van muziek in allerlei vormen te delen is het project 'Guizing' (een kind woord dat betekent: 'Maken we samen muziek?') ontstaan, met uiteindelijk voorkeur voor de voor de mens meest natuurlijke vorm ervan centraal te zetten: die van met ons eigen stem te musiceren.

Madeleine Colaux

© Winnie Fouassin

Haar muzikale opleiding is eerst met viool begonnen. Lyrische zang ontdekt ze daarna met de leerkracht Krystyna Guzek, in Warshaw Hoge Academie opgeleid. Madeleine sluit bij de Opera Studio van de Muziekkapel Koningin Elisabeth in 2006 aan, onder de leiding van José Van Dam. Van 2006 tot 2011 doet ze aan meerdere Master Classes mee, werkt ze met o.a. Jocelyne Diens, June Anderson. Ze verschijnt in indrukwekkende muziek huizen als Bozaar en de Munt Schouwburg, ook in verschillende Festivals (Festival de l'Eté Mosan, Brussels Summer Festival) in vele opera rollen vertolkingen : Nanetta ('Falstaff' van Verdi), Lucia ('Rape of Lucricia' van Britten), Adina ('L'elisir d'amore' van Donizetti), Sylvie ('La Colombe' van Gounot), Despina ('Cosi fan tutte' van Mozart), Fleur (van de lyrische sprookje 'Fleur et le miroir magique' van Nicolas Bacri)...

In 2012 geeft ze haar eerste zanglessen.

Tegenwoordig heeft ze haar eigen school voor artistieke expressie geopend: Edea.

Het woord van de regisseur

Marie Renson

Als men toeschouwer is en naar een grote muzikant gaat luisteren en genieten, of als men naar schitterende sportmannen gaat inhoudend zijn adem bewonderen, heeft men soms moeilijk de opgemaakte voorbereidingsweg te inbeelden :

Eerste pogingen, vallen, lichamen die opnieuw staan, die moed terug vinden, en nog eens vallen, die twijfelen aan, en uiteindelijk toppen bereiken...

Creatieproces inhoudt prachtige beproevingen waarover er ook wel misschien interessant is te betuigen. Zichzelf leren kennen, zichzelf aanvaarden, leren gebruik maken van eigen krachten en zwakten, net zoals elk van ons.

De kwetsbaarheid als sterkte opgemaakt klinkt als een troost die vleugels geeft.

Lesideeën

Muziekinitiatie:

"Ik betrap me op over muzikale opleiding aan te dromen waarmee lichaam zelf tussen klanken en gedachten zou liggen, zodat het rechtstreeks instrument van onze gevoelens zou worden."

Emile Jacques-Dalcroze

- Met opname materiaal naar op 'klanken vissen' gaan, en een klankenboek voor de klas opmaken. Elk kind zou ook een blad van die CD boek mogen illustreren. Men zou ook zelf gemaakte klanken kunnen opnemen zoals voetstappen, waterspoeling in de toiletten, speelplaats sfeer, liedje gezongen door de groep, lachen, fluisteren...
- De kinderen mogen daarna aan een initiatie spel vanuit het klankenboek doen, bv. een
- Klankmachine proberen op te stellen door korte klankenreeksen ritmisch te herhalen.
- Samen zingen, of ieder een liedje voorbereiden, of nog een aftelrijmpje in moedertaal, en het voor de klas te doen horen.
- De hoogte van de klanken uitproberen: van laag naar hoog (of omgekeerd)
- Nuancering: van piano naar forte (of omgekeerd)
- Eigen stem ontdekken: door verschillende stemspellen
- Muzikaal beluisteren: verschillende toonkleuren in verband met verschillend muziekstijlen als rock, opera...

Grafische expressie

- Vrije tekenen de na Guizing achtergelaten indrukken allen voor het plezier van er nog eens aan te denken.
- Op eigen manier iemand in zijn 'bel' tekenen.
- Hoe kan men lawaai tekenen?
- Hoe kan men stilte tekenen?

Toneel en lichamelijke expressie

“ Niet alleen met de oren luistert men naar muziek, ook in onze hele lichaam, in onze hersen en in ons hart kan men het horen klinken.”

Emile Jacques-Dalcroze

- In een grote ruimte (turnzaal, feestzaal, speelplaats buiten de speeltijd...): op de grond zijn eigen 'bel' tekenen, zoals de vertolker van Guizing. Maak het klein of groot naarmate je eigen nood.
- Per 2, korte spelmomenten van Guizing herhalen of nieuwe uitvinden.
- Spelen met binnen en buiten ruimte. Geluid en stilte.

De kinderen wandelen rond, buiten de bellen, als er geluid is, en springen er in als het geluid stopt. (met opgenomen muziek of het zingen van een kind of van de animator)

Variatie 1: het omgekeerde voorstel

wie voor muziek zorgt, maakt het stil wanneer alle kinderen binnen in de bellen zijn.

Variatie 2: de kinderen piepen of zingen zolang dat ze buiten hun bel wandelen, ze worden stil en kalm eens dat ze terug binnen zijn. Tot dat het helemaal stil is met de laatste die binnen zijn bel komt.

Op hetzelfde thema kan men nog een ander spel improviseren: 'Hoe helpen ons iemand genoeg vertrouwen te vinden om buiten zijn bel te durven komen?'

Belén

Taalontwikkeling

- Thema van het lawaai: wat is voor iedereen lawaai?
- Thema van de bel: Waar gaat men graag uitvluchten? Kalm zoeken? zich ontspannen? rusten? Zich verstoppen? Waarom?
- Thema van de beschermengel:
wie is volgens de kinderen het personage die groen vleugels in de rug heeft?
- Thema van het zelfvertrouwen:

Is het moeilijk voor de anderen te zingen?
Zijn sommige dingen moeilijk te doen voor de anderen?
Zich te laten horen?
Soms alleen zingen?

Zingen jullie vaak?
Samen met anderen?
Met de familie?

MAXENCE

Schrijfspel voorstel

Nota: Als de kinderen nog niet kunnen schrijven kan de volwassen de ugesproken woorden noteren en samen met de kinderen een tekst opstellen.

- Brainstorming van woorden na de voorstelling
- Indrukkingen verzamelen en daarvan uit een tekst maken
- Voor de grotere kinderen, een korte tekst of een gedicht schrijven beginnend met:
"Als ik in mijne bel zou kruipen..."
of "Wanneer ik zing..."
of "Soms durf ik niet..."
of "Op een dag zal ik durven..."
of nog "Ik zou graag zeggen..."
- Voor een plaats kiezen (in de keuken, de bioscoop, de speelplaats, de slaapkamer, het zwembad, enz.) en in een tekstje alle klanken en geluiden die men daar (echt of uit de verbeelding) kan horen beschrijven.
- Het zou bijvoorbeeld zo mogen beginnen:
"In de slaapkamer van mijne oma hoor ik de tiktak van een wekker, het gesnurk van Oma wanneer ze slaapt, de kat die tegen de deur krabbelt omdat hij op het lekker zacht bed mee wil komen slapen..."

Pers

“Meer dan elders is toneel voor jongpubliek bang voor de stilte. Bang om te vervelen, bang om aan keet vrij ruimte te geven, bang, uiteindelijk, om de kinderen met zichzelf te laten? Meestal kiezen de voor jongpubliek toneelmakers liever voor schreeuwerige vormen. Nochtans is er een gezelschap die van de razende sfeer durft afstand te nemen en de risico loopt naar een zekere rust te zoeken. Onverwacht van een stuk over zang!”

Guizing (vanaf 4 jaar) van Théâtre Oz begeleidt de stappen van een kleine en broze stem, die zichzelf niet kan laten horen. Ze zou willen zingen maar is te veel bewust van de buiten wereld, en heeft weinig vertrouwen in haar eigen vermogen, zo dat ze moeilijk haar plaats midden het lawaai kan vinden.

Met een uitzicht van Amélie Poulain zal de jonge zangeres stilaan in haar bel komen en daarin de stilte temmen, terug leren naar zichzelf luisteren, en verder zichzelf laten horen.

Met de hulp van een beschermengel zal ze een schuilplaatsje op de grond tekenen, door ritselend kostuum zich moed geven, uitgerust met een magische helm op geluiden gaan vissen.

Dit gedurfde toneelstuk verwerkt lekker de stilte maar distilleert zacht ook muzieknoten, een gemiauwd of hartkloppen, Jeanne Moreau in de ‘Tourbillon’ of Julie Andrews in ‘la melodie du bonheur’, Luis Mariano of ‘Die Nacht Königin’. Het is zacht en zalig, volmaakt om aan de kinderen rust te geven.”

Catherine Makereel, Le Soir, augustus 2015

“Als de Ontmoetingen van Jongpubliek toneel een belangrijk moment in het theatrale leven markeren komt het voor een deel uit hun verscheidenheid. Echte kwekerij van creaties, men kan daar podiumkunsten in allerlei vormen vinden, pogingen, tasten, slagen. Met risico of zonder.

Laat men de durf van Théâtre oz begroeten om ons een werk op de stem, de innerlijke muziek, de plaats die door ons elk te nemen is aan te bieden. Met een juist klinkende en sober regie van Marie Renson om de stem van de lyrische zangeres Madeleine Colaux tot zijn recht te laten komen, een elder en zuiver soprano stem die maar wacht om te boeien, net als talenten van de ene of de anderen.

Verdoofd door het lawaai rond, door het hedendaagse geroezemoes, verschanse zich achter een rechthoek van krijt. Afgeremd door het kijken van de anderen en de kritieken van haar ouders, ze aarzelt haar witte ritselend kleed te passen zen de micro te pakken. Tot dat een echt of denbeeldig personage komt haar aanmoedigen op de vlucht te slaan.

Een gevoelige en intieme show voor kinderen vanaf 4 jaar, misschien even te weinig vertellend maar ontroerend voor wie, klein of groot, mee in de stilte zal komen.”

Laurence Bertels, La Libre Belgique, woensdag 19 augustus 2015

“Eigen stem overwinnen. Hart slag.

Luid zeggen wie men is, hoe men is tegenover al de andere individualiteiten die net het zelfde doel hebben is meer dan ingewikkeld. Maar als men echt iets te zeggen heeft, te tonen of te schepen, is het ver niet onmogelijk.

Een jonge zangeres zou willen zingen. Ze is aangevallen en gekweld door het lawaai van de wereld; opmerkelijk afgebeeld in de klankenmontage van Benjamin Colaux: kruis gesprekken, subjectieve fluisteringen, machines of voertuigen in het verkeer, allerlei geluidssignalen... het is verdovend! In ieder geval veel meer dan de geluiden die de natuur vullen. Ze raakt niet zich aan het rumoer dat ze verlamt te bevrijden. Dan verstopt ze haar oren, kruipt ze in zichzelf in.

Een ouder (moeder, vriendin, docente zus, collega muzikant...) probeert succesloos haar te helpen. Dan vindt ze een soort stilte bel uit, een met het krijt getekend symbolisch vierkant rond de aan het worden zangeres.

Deze stap zal amper niets veranderen. Inderdaad, als men maar enkele centimeters van de grens afveegt komt de geluidsinval spoedig terug. De jonge artiest had nochtans van in begin zich de middelen willen geven zich te laten horen door een showkleed dat niet van haar is te passen, en zo in een rol aanschieten en zich daarachter verbergen liever dan zichzelf te zijn. Dat had ook niet voldoende.

Het voorbeeld door Théâtre Oz ons vertoond is heilzaam. Het volgt voet achter voet de stappen naar de bevrijding van de verlegenheid, van de angst om zich aan de beoordeling van de anderen te confronteren, van over eigen vermogen te twijfelen. Van de stilte genieten, desnoods het doen ontstaan. Beginnen met de geluiden van zijn eigen lichaam te luisteren, dan het lichaam zelf laten uiten tot aan het ontstaan van de stem, van het woord, van de muziek. Wat uiteindelijk verfraait diegene (Madeleine Colaux) die over de door zelf opgemaakte mentale grenzen gekomen is.”

Michel Voiturier, Rue du Théâtre, 21 augustus 2015

Technische gegevens:

Podium breedte **6 m**

Diepte **6 m**

Hoogte **3 m**

Voorstellingsduur **45'**

Opbouw **3 h**

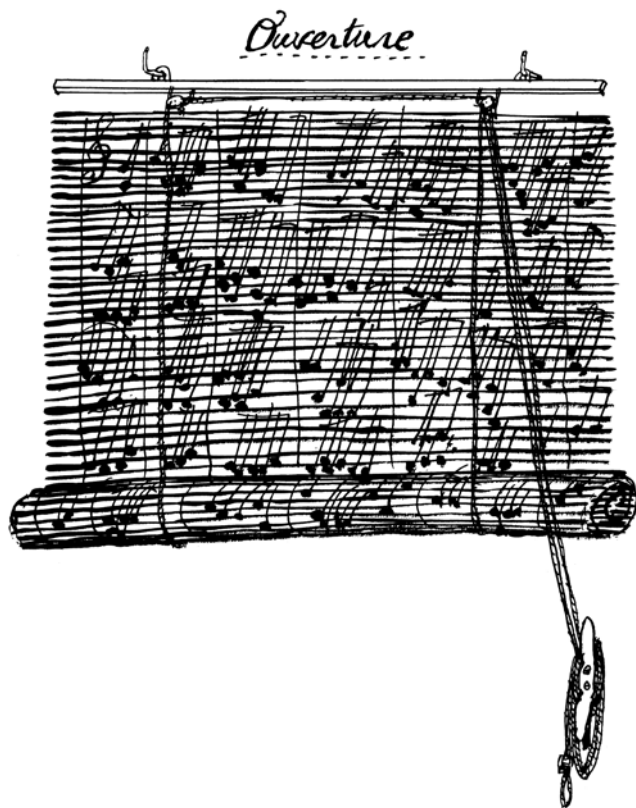
Afbouw **30'**

Aantal toeschouwers . . . **150**

Daglicht noodzakelijk afschermen

Belichtingsplan op aanvraag

Muziekinitiatie in de klassen op aanvraag

Contact

THEATER OZ

Artanstraat, 144/1
1030 Brussel

Verspreiding: Denise Yerlès

+32 (0)473 55 38 25

+32 (0)2/733 32 73

theatre.oz@oz-asbl.be

www.oz-asbl.be